

tit. 13 part. 5.—Fidejussor liberatur solutione debitoris principalis, n. 5 l. 1 per text. ibi, tit. 14 part. 5.—an liberetur per novationem obligationis postea legitime factam, n. 2 l. 19 tit. 14 part. 5.—Et an acceptilatio facta reo prosit ejus fidejussori, et è contra, et quid si facta fuit ex causa onerosa, n. 1 l. 12 tit. 15 part. 5.—Et an liberatio facta in fraudem creditorum prosit fidejussori, n. 5 dict. l. 12 cum aliis ibi.—Fidejussor quando ab hærede instituto sub conditione dari debeat; et quid si sic institutus illum non habet, neque dare possit, an tunc sufficiat si juratoriam cautionem dederit, n. 7 l. 7 tit. 4 part. 6.—si non haberet unde solvere possit, si timeat poni in carcere, an possit vendere bona sui principalis, n. 8 l. 6 tit. 7 part. 6.—an debeat à tutore dari, etiamsi tutor dives sit, sive sit legitimus, sive dativus, pater, vel patronus, n. 5 l. 9 tit. 16 part. 6.—tutoris an teneatur de gestis ab ipso tutore post minoris pubertatem, n. 14 l. 22 tit. 16 part. 6.—Et an bona fidejussorum, et hæredum tutoris, sint tacite obligata minori, n. 8 l. 21 per text. ibi, tit. 16 part. 6.—Fidejussor in causis criminalibus qualiter accedat, et quomodo; et quando accusatus de crimine sub fidejussoribus relaxari debeat, et quando: et alia in hoc vide per num. 4 et 5 l. 16 per text. ibi, tit. 1 part. 7, et n. 2 in procem. tit. 29, et n. 1 in l. 10 ibi, part. 7.—accusati qualiter teneatur, si reus aufugiat, in quacumque causa illum fidejusserit, et quando debeat ei eadem poena quæ reo dari; et quid si in judicio sisti promisit, glos. l. 10 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—Et qualiter judex contra eum agere possit, ibi n. 5.—Fidejussor si principalem in carcere præsentavit, et ipse inde aufugiat, an iterum teneatur sistere, et quando, et quid si fidejussor velit in se sumere onus defendendi reum, dict. n. 5 l. 10 tit. 29 part. 7.—Et an possit poena corporali puniri, et quando, ibi n. 5 et 6.—Et an qui patitur pro se fidejuberet, mandare videatur, n. 1 l. 25 tit. 54 part. 4.

FIDELITAS vassalli habeat duas habenas, n. 5 l. 4 t. 26 part. 4.—an debeat ab omnibus hæredibus feudatarii præstari; et quid si ab uno ex eis non præstetur, an hoc aliis præjudicet, n. 5 l. 6 tit. 26 part. 4.—sola est quæ dilatat gloriam populi, quæ pacem firmat, et terrorem incutit inimicis, n. 7 in procem. tit. 2 part. 7.

FIDELES, vide in verbo FIDES, et verbo FIDELITAS.

FIDES requiritur in adultis, qui in ea ætate baptizantur, et debet in ea instrui, num. 1 l. 6 tit. 4 part. 1.—quid sit: et aliqua in hoc vide per n. 2 l. 51 t. 4 p. 2.—est credere quod non vides, n. 1 l. 7 tit. 5 part. 2.—aliquando non datur instrumento Regis, et ejus propria chartæ, n. 7 l. 2 tit. 18 part. 2.—etiam hostibus servanda est, n. 2 l. 11 tit. 28 part. 2, et n. 5 l. 2 tit. 16 part. 7.—Et quando non, n. 5 ibi juncto illo text. Fides thori conjugalis similis est castitati, estque secunda castitatis species, et valde commendanda est, n. 2 l. 5 t. 2 part. 4.—numquam se extendit ad facinora, n. 1 l. 2 per text. ibi, tit. 10 part. 5.

FIDELITATIS JURAMENTUM, vide in verbo JURAMENTUM.

FIERI non dicitur posse illud, quod debet fieri per dispensationem, n. 2 in med. l. 25 tit. 7 part. 1.

FILIA major debet minori præferri in regni successione, et quid in regno Franciæ, n. 16 in princ. l. 2 t. 13 part. 2.—potest de consuetudine in regno succedere, quæ consuetudo in istis benè habet locum, ibidem.—an et quando debeat à patre dotari, et quid in filia naturali tantum, n. 2 l. 8 per text. ibi, tit. 11 part. 4.—Et quid si ab aliquo dotetur, vel ingrediatur religionem, vel si sine patris sui consensu nupserit, ibid.—Filia an possit matrem compellere, ut eam dotet, et quando, num. 1 per text. ibi, l. 9 tit. 11 part. 4.—Et quid si mater sit hæretica, filia verò catholica, an verò tunc etiamsi filia dives sit, ad hoc mater teneatur, ibi num. 2.—Et quid si filia sit hæretica, an à patre, vel à matre dotari debeat, ibi in num. 5.—Filia per matrimonium cum solemnitate nuptiarum contractum liberatur à patris potestate, neque in dote adventitia filia pater habebit usumfructum, num. 5 l. 5 tit. 17 part. 4.—benè succedit patri in quibuscumque bonis, et etiam in dignitatibus, in feudis autem non, n. 1 et 2 l. 6 tit. 26 part. 4.—si penes patrem habeat bona matris, vel alia adventitia, si et tunc pater pro ea dotem dederit, an videatur illam sibi dare de bonis propriis, vel filia, et quid facere debeat tunc, n. 2 l. 2 tit. 11 part. 4.—nolens matrimonium contrahere cum aliquo, an pater faciendo in hoc quod in se est, liberetur à poena, quam promisit, si illud ita non esset, et an liberetur ab arrarum præstatione, n. 5 l. 84 tit. 18 part. 5.—Filia quasi semper solent obedire parentibus in nuptiis contrahendis, dict. n. 5 in fin.—Filia an possit simul cum patre se altero subdicere, et in servitute redigi, n. 5 l. 89 t. 18 p. 5.—quæ per vim et metum patris contraxit, an tale matrimonium teneat, n. 5 l. 10 tit. 1 part. 4.—licet de jure Civili cogitur accipere sponsum sibi à patre datum, secus tamen est de jure Canonico, n. 5 l. 10 tit. 1 p. 4.—an possit à patre exhæredari, eo quod eo invito ante vigesimum quintum annum cum aliquo matrimonium contraxit, saltim quando pater illum cum alio digno maritare voluit, et ipsa noluit, et ipsa postea indignum elegerit, n. 4 l. 10.—Et quid si matrimonium clandestinè contraxerit, an tunc stante l. Tauri illam exhæredare possit, ibidem in fin.—Filia si quando contrahit matrimonium verba non proferat, sed tantum pater pro ea, et ipsa consentiret se subarrari, an matrimonium teneat, n. 7 l. 5 t. 2 p. 4.—si contrahat matrimonium clandestinè, an subdatur penis legalibus, n. 5 l. 5 t. 5 p. 4.—an possit matrimonium contrahere sine patris licentia, licet lex civilis contrarium disponat, sine metu poenæ, ibidem.—an sit emancipata, nec ne, vel in potestate patris vel avi, nec ne, an veniat hoc in consideratione, ut dos sibi data videatur profectitia, vel adventitia, n. 1 l. 2 tit. 11 part. 4.—Et an descendentes ex filia, sive sint masculi, sive fœminæ, in feudo succedere possint, n. 2 ad fin., et ibi n. 6 per text. ibi, l. 6 tit. 26 part. 4.—Filia si renuntiet juxta formam cap. *quamvis pactum, de pactis*, lib. 6, an talis renuntiatio revocetur per l. *si unquam, C. de revocan. donat.* vide n. 5 ad fin. l. 8 t. 4 part. 5.—unius ex sociis, an debeat de communi pecunia dotari, quando erant socii omnium bonorum, n. 1 l. 6 tit. 10 prrt. 5.—si à patre dotetur post mortem ma-

tris suæ, an tunc pater de suo, vel de communibus bonis dotare videatur, et possit, ibidem.—si aliunde bona habeat, si à patre dotetur, an ex bonis sui patris dotata intelligatur, dict. n. 1.—si à patre, vel matre injustè exhæredatur, poterit eorum testamentum dicere nullum, et illum querelare, n. 2 l. 1 tit. 7 part. 6.—an teneatur renuntiare Vellejano sub exhæredationis poena, ut pro patre incarcerato fidejubeat, n. 18 l. 4 tit. 7 part. 6.—quando dicatur competenter dotata per patrem, num. 4 l. 5 ibi.—quæ luxuriosam vitam elegit, sive ante, sive post vigesimum quintum annum, an à patre exhæredari, et quando, et qualiter possit: et alia in hoc vide per n. 5 et 6 dict. l. 5 tit. 7 part. 6.—an possit exhæredari à matre, si mater etiam meretrix sit, ibidem in n. 7.—Et quid si mater, vel ipsa filia sint jam correctæ, vel emendatæ, ibi in dict. n. 7.—Et an tunc à patre dotari, vel alimentari, debeat, et an exhæredari ab eo possit, ibidem.—Filia intra quantum tempus maritari debeat, n. 8 dict. l. 5.—contrahens matrimonium cum indigno post vigesimum quintum annum, an à patre exhæredari possit, dict. n. 8.—si sit à patre præterita, an si noluerit dicere testamentum patris nullum, possit ab extraneo hærede instituto dotem petere, n. 5 l. 10 tit. 7 part. 6.—bene potest à patre institui hæres in dote sua, n. 2 l. 5 tit. 8 part. 6.—an dicatur præterita, si centum à patre habuit non jure institutionis, ibidem.—Et quid si pater filia ducenta nomine dotis legavit, et ipse postea datis sibi tantum centum, illam maritavit, an illa postea possit alia centum petere, n. 5 quæst. 4 l. 16 t. 9 p. 6.—Et quid si pater primò dotat filiam, et postea sibi plus legat, dict. n. 5 quæst. 5.—Et quando videatur illud sibi relinquere animo compensandi cum dote, dict. n. 5 quæst. 6, 7 et 8.—Filia si jubeatur dotari antequam majoria de novo fiat, qualiter hoc intelligendum sit, n. 5 quæst. 48 l. 52 tit. 9 part. 6.—in quam majoria devenit an possit bona majoriæ alienare ex causa dotis suæ, stante prohibitione testatoris, n. 4 quæst. 5 l. 6 t. 11 p. 6.—an et quando in majoriam filium masculum excludat, vel non; et quid in dubio, vocatis simpliciter filiis; et an statutum excludens filias sit odiosum, vel non: et alia plura circa fœminarum exclusionem, vide in n. 2 l. 5 tit. 15 part. 6.—ita succedit sicuti masculus in emphyteusim simpliciter et informiter concessam, dict. n. 2 quæst. 1.—venit appellatione filiorum, num. 2 supra dict. quæst. 1.—Filiam, et filium masculum si habeat pater, an possit in talem filiam majoriam facere, dict. n. 2 quæst. 2.—Filia quæ contraxit matrimonium cum extraneo, qui nomen et insignia patris portat, an per hoc amittat majoriam, si pater jussit, quod nuberet cum aliquo cognationis suæ, ut nomen suum conservaretur, dict. n. 2 quæst. 13 dict. l. 5 tit. 13 part. 6.—Et an filius masculus ex filia excludat patruum, quando in successione majoriæ fœminæ exclusæ fuerunt, ibi quæst. 18.—si legitimo jure successit in majoriam ex defectu masculi, an per ipsius supervenientiam priveatur majoria, vel non, dict. n. 2 quæst. 25.—potest compellere patrem suum, ut illam alimentet, n. 6 l. 7 tit. 15 part. 6.—si amisit dotem sine culpa, an sibi imputetur in legitima, et an pater illam redotare teneatur,

num. 6 quæst. 1 l. 5 tit. 33 part. 6.—quæ receipt dotem ab avo materno, an illud in legitimam sui patris imputare teneatur, et an dicatur dos profectitia, n. 6 quæst. 2 l. 5 tit. 13 part. 6.—Et quid si filia vivo patre decessit relictis filiis, an dos data filia computetur filiis ejus in legitimam, ibi in quæst. 5.—Filia dotari, et alimentari debet à matre, si pater inops sit, n. 5 l. 18 tit. 16 part. 6.—naturalis inops dotari, et alimentari debet à patre, dict. n. 5.—Secerdotis, an accuset occisores sui patris, num. 5 l. 2 tit. 1 part. 7.—proditoris, quam partem in bonis suæ matris habere possit, n. 11 l. 2 per illum text. tit. 2 part. 7.—Et an possint suis conjunctis, vel extraneis succedere ex testamento, vel ab intestato, ibi in fin.—Filia de honestate tenetur patris consensum requirere, antequam matrimonium contrahat, n. 5 l. 5 tit. 6 part. 7.—adultera, an etiam per patrem hodie occidi possit, si inveniatur turpiter jacens cum alio, n. 1 l. 14 tit. 17 part. 7, juncta ibi n. 4.—Et quid in filia vidua, vel virgine, n. 2 per text. ibi.—Filia excludit masculum inhabilem ad succedendum, n. 19 l. 2 tit. 13 part. 2.

FILIATIO plenè probari non potest, sed tantum per conjecturas, n. 4 in procemio tit. 2 part. 4.

Filius.	Exhæredatus, præteritus, vel ingratus.
Spurius, bastardus, vel naturalis, vel incestuosus.	Adoptivus. Spiritualis.
Dissipator, vel prodigus.	Legitimus, illegitimus, legitimatus, vel legitimitur.
Regis, vel Imperatoris.	Posthumus.
Familias in potestate, vel emancipatus.	Vendit, alienat, vel pignorat.
Clericus, vel monachus, vel clerici.	Alitur, vel alimentat patrem.
Alimentatur, vel alere tenetur.	Mutuos recipiens. Expositus.
Ingratus.	Testatur.
Major.	Proditoris.
Primò, vel secundò genitus.	Hæreticus, vel hæretici.
Masculus.	Donatarii, vel donationem recipientis.
Furiosus, vel furiosus.	Leprosorum, vel hæreticorum, sive infidelium.
Committens crimen.	Inhabilis, vel incapax.
Agit contra patrem, vel matrem, vel illum accusat, vel actionem proponit.	Patroni vel patronus.
Testificat.	

Filius debet patri, matrique suæ obedire, n. 9 l. 2 tit. 1 part. 1.—cui potius obedire debeat patri suo, vel Principi, si ambo concurrant in jubendo, ibidem.—Fili nati ex eo, qui voluntate uxoris factus est clericus ipsa promittente castitatem, est illegitimus, n. fin. l. 51 tit. 6 part. 1.—Filiorum educationem nimis curiosam improbat Beatus Ambrosius, n. 5 l. 2 tit. 1 part. 1.—Filius an teneatur votum ultramarinum patris adimplere, n. 4 l. 9 tit. 8 part. 1.—an sepeliatur in sepultura patris, vel avi, et aliorum majorum, n. 1 l. 5 t. 13 p. 1.

—Et an in parochia patris, ibid. — Filius pro sua legitima non potest eligere locum per patrem relictum, ut ibidem fiat hospitale, si legitiman suam ex aliis bonis habere possit, n. 4 l. 1 tit. 15 part. 1. — si patris hæreditatem renuntiet, an habeat jus patronatus ecclesie, et liberorum, n. 4 l. 8 tit. 15 part. 1. — Et quid si consuetudo habeat, quod primogenitus in tali jure succedat, ibidem. — Filius propriè dicitur ille, qui est legitimo matrimonio natus, et ideo in statutis loquentibus de filiis, de spuris vel illegitimis non debet intelligi, n. 4 in proëmio tit. 7 part. 2. — si aliquis dicatur esse Titii, intelligitur semper de legitimo; quod valet ad generalem in hoc depositionem testium, n. 4 supradict. — tenetur indicare patrem proditorem contra Regem, n. 4 in fin. l. 9 tit. 15 part. 2. — jure hæreditario patri in castellum sive fortalitium succedens ad homagium Regi præstandum tenetur, et quare, n. l. 25 tit. 15 part. 2. — Filii an aliquod recipiant præjudicium, ex eo quod mater eorum fuit adulterata cum aliquo, n. 5 l. 1 tit. 14 p. 2. — Et an oriatur dubitatio, an sint viri, vel amici adulteri, ibi. — Filius est pars viscerum patris, et matris, et commune bonum conjugatorum, n. 4 l. 1 tit. 15 p. 2, et n. 12 l. 1 tit. 20 part. 2. — an succedat patri suo, quando licet suus pater naturalem mortuus non est, commisit tamen crimen, per quod habetur pro mortuo, n. 17 l. 2 tit. 15 part. 2. — qui propter statutum, vel pactum tenetur solvere debita patris, non obstante quod fecerit inventarium, utrum teneatur solvere debita de bonis majoriæ antiquæ in qua successit, cum talia bona non habeat à patre, sed ab ejus prædecessore, n. 4 l. 4 tit. 15 part. 2. — licet insurgit contra patrem rebellem, et è contra, et illum occidere potest, n. 4 l. 12 per text. ibi, tit. 18 part. 2. — qui longo tempore servivit patri, non poterit petere salarium, etiam mortuo patre tempore divisionis hæreditatis, n. 3 l. 5 tit. 20 part. 2. — an teneatur præstare operas, et servitia matri, et an in ea idem quod in patre dicendum sit, dict. n. 3. — Et an filius teneatur patri ad operas industriales, ibid. — Filius quoad honores et dignitates sequitur conditionem sui patris, n. 5 l. 3 t. 21 p. 2. — Et an teneat rescriptum Principis specialiter concessum, quod filius sequatur conditionem matris suæ, non patris, ibidem. — Et an valeat in hoc consuetudo, sive statutum, ibidem. — Filius etiam hæres patris non sit, debet sibi à Rege dari patris soldata et locum, quem pater tenebat, n. 10 l. 2 t. 15, et num. 5 l. 5 t. 27 part. 2. — durante patris captivitate natus an sit legitimus, et an ad majoriam, ad quam non nisi legitimi admittuntur, admitti debeat, num. 2 l. 7 tit. 29 part. 2. — ad quem post mortem patris spectat majoria, si pater bona majoriæ dilapidet, petere potest patri, et ei movere litem, ut cognoscantur, quæ bona sunt vinculata, vel non, n. 2 l. 1 t. 2 part. 5. — ad quem post mortem patris spectat majoria, an in patris vita possit agere contra patrem alienantem rem majoriæ, n. 1 l. 2 tit. 2 part. 5. — Et quando filius in judicio ad hoc admittatur contra patrem, n. 12 ibi. — Filius an cogatur per judicem accusare patris occisores, n. 4 in fin. l. 46 tit. 2 part. 3. — in causa patris, vel è contra, sive opponat, sive non, judex esse non

potest, n. 5 l. 9 per text. ibi, tit. 4 part. 3. — Sed an ipse filius possit causam delegare alteri judici, si causa est criminalis, uti possit, si esset civilis, ibidem in n. 9. — Filius an possit submitti servituti alterius simul cum patre suo, quando pater se hominem alterius fecit, n. 2 l. 89 tit. 18 part. 3. — Et an in filia idem sit dicendum, et quando, et an idem sit in uxore, n. 5 ibidem. — Filius debet mitti in possessionem rerum paternarum, licet ei quæstio status mota sit, in qua judex summarie cognoscere debet; et an hæc summaria cognitio habeat locum in bonis feudalibus, n. 5 et 5 l. 7 tit. 22 part. 5. — in quæstione status sibi mota, an sustinebit partes actoris, sive rei, post pubertatem, num. 5 l. 7 tit. 22 part. 5. — an patri in bonis suis succedere possit, si pater ejus cum judex esset, corruptus pecunia aliquem ad mortem damnavit, n. 9 l. 25 ibi. — an appellet à sententia contra patrem lata, et in quo nomine, si sit super bonis filii, quos pater possidet, n. 7 et 8 l. 2 t. 25 part. 5. — Sed an in adventiis ratione proprietatis suo nomine appellet, dict. n. 8 dict. l. 2. — Filius poterit agere pro rebus suis, etiam si sit in potestate sui patris, quando patri non quæritur rerum suarum ususfructus, n. 4 l. 8 tit. 29 part. 3. — Et an in illis rebus possit contra eum per aliquem præscribi, ibi. — Filius an admittatur, si sine mandato velit novum opus nuntiare, n. 7 l. 1 tit. 52 part. 3. — Filios generaverunt aliqui in nono, alii in decimo, alii in undecimo anno, n. 6 l. 6 tit. 1 part. 4. — Filius si dessentiret in sponsalibus à patre nomine ipsius contractis, illa non tenebunt, et quid si tempore sponsaliorum filii sint præsentés, et non contradicant sponsalibus contractis per patrem, an teneant sponsalia; et quid si postea consenserint, et ratificaverint, n. 2 l. 10 tit. 1 part. 4. — Est tamen speciale in patre, ut possit pro filio sponsalia contrahere, secus verò in tutore, vel alio, dict. n. 2 dict. l. 10. — Filius an aliquis sit, nec ne, plenè probari non potest, sed tantum per conjecturas, n. 4 in proëm. tit. 2 part. 4. — Filii geniti postquam ipsorum parentes continentiam voverunt, an legitimi censeantur, n. 15 l. 7 tit. 2 part. 4. — nati ab illis qui clandestinè contraxerunt matrimonium sunt illegitimi; quod non erit si aliquis in extremis vitæ constitutus cum aliqua clandestinè contraxit, n. 3 l. 3 tit. 5 part. 4. — Et quid si postea contraxerunt matrimonium in facie Ecclesie, an filii habiti in clandestinitate legitimentur, n. 2 l. 2 tit. 15 part. 4. — Filii an possint impedire ne ipsorum pater cum cingulo ferreo ad collum creditoribus suis in ipsorum ignominiam tradatur, n. 7 l. 4 per text. ibi, tit. 5 part. 4. — Filius donatarii qui à Rege castrum habeat, an ad illud admittatur, si ejus pater debitum et consuetum servitium Regi non fecerit, n. 16 l. 22 tit. 15 part. 2. — in majoria succedens, an teneatur solvere arras à patre uxori suæ promissas, et an pro earum solutione bona eorum debeant capi, n. 1 l. 4 tit. 15 part. 2. — cui potius subvenire teneatur, an patri carnali, vel spirituali, num. 4 in proëm. tit. 7 part. 4. — in eodem genere delicti, an plus peccet delinquendo contra patrem naturalem, quam si fecisset contra patrem spiritualem, ibidem. — si habeat unde filiam suam dotare possit, tunc avus paternus

ad donationem non tenebitur, n. 4 l. 8 tit. 11 part. 4. — Filii si supersint soluto matrimonio, dos matris suæ ad eos pertinebit, non tamen ad patrem matris suæ dotem dantis, n. 1 l. 30 per text. ibi, tit. 11 part. 4. — Et quid si pater stipuletur dotem sibi reddi filii non existentibus soluto matrimonio, et filii tunc existant, an tales filii habeant dotem ex tacito pacto, vel ut ex hæreditate materna, dict. num. 1. — Filii licet non sint hæredes matris suæ, an illis debeat dos ab extraneo matri suæ data, matre moriente; n. 7 l. 50 tit. 11 part. 4. — non possunt matri suæ impedire quin ipsa bona sua dotalia alienare possit, quia ipse vivente ipsi in ea nihil habent, n. 7 l. 51 tit. 11 part. 4. — Et quibus modis probetur filium esse legitimum, n. 1 l. 1 tit. 15 part. 4. — Filius ex legitimo matrimonio natus, an ad majoriam admittatur, si in ea adsit clausula, scilicet ut succedant filii geniti et nati ex legitimo matrimonio, si tempore conceptionis matrimonium non erat, licet tempore natiuitatis sic, num. 9 in med. l. 1 tit. 15 part. 4. — vulgo conceptus legitimatur per subsequens matrimonium, si parentes fateantur illum esse suum filium, dict. n. 9. — si non possit per subsequens matrimonium legitimari, eo quod ille qui, illo non legitimo, succedere intendit, aliquid ad hoc dolosè egit, an possit legitimari per Principem, etiam quoad succedendum in majoria, vel in aliis bonis, n. 9 dict. l. 1 tit. 15 part. 4. — ex serva natus, si pater ejus cum ea matrimonium contraxit, etiam sine eo quod instrumenta dotalia intervenerint sunt legitimi, et illa erit libera, ibid. in n. 10. — Filii habiti ex illustri persona, et ex concubina vili, seu infami, an naturales esse dicantur, ut patri succedere possint, licet ambo sint soluti, n. 5 l. 5 tit. 15 part. 4. — nati ex personis inter quas prohibetur concubitus, licet non matrimonium, an spurii esse dicantur, n. 4 l. 1 tit. 15 part. 4. — si fuerunt vivente prima uxore concepti in concubina, si nascantur post mortem uxoris, an postea per contractum matrimonii cum concubina factum legitimentur, n. 4 l. 2 tit. 15 part. 4. — habiti ex libera et uxorato quem uxoratum non credebat, an legitimentur per subsequens matrimonium propter illam ignorantiam, n. 5 l. 2 t. 15 p. 4. — Et quid si pater non poterat honestè matrimonium contrahere cum concubina, ex qua filium, quem legitimare vult, habuit, n. 7 l. 7 tit. 15 part. 4. — Filios potest habere ille, qui est major sexaginta annis, n. 4 l. 4 tit. 16 part. 4. — Filius qualiter subsit matri, et an possit mater illum ponere ad serviendum alicui, et an operas suas lucrabit, et quid in patre, n. 5 l. 5 t. 20 p. 2, et glos. fin. l. 7 p. 2, et n. 4 in proëm. t. 17 p. 4. — infans si ab aliquo sit hæres institutus, quis hæreditatem adivit, et an illam transmittat ad hæredes, et quid si patrem vel tutorem non habet, n. 16 cum aliis ibi, l. 15 t. 6 p. 6. — si cum pecunia patris aliquid lucratur, an illud lucrum profectitium vel adventitium esse dicatur, ut patris sit, vel non, num. 2 l. 5 t. 17 p. 4. — Et quid in dubio, an lucrum filii præsumatur profectitium, vel adventitium, ibid. in num. 4. — Filius si habet beneficium ecclesiasticum, an pater habeat ususfructum in eo, et an in rebus per filium malè acquisitis, ibi n. 5. — licet ingrediatur religionem,

propter hoc pater non debet admittere ususfructum in rebus suis, sibi bona sint majoriæ, vel non, sive filius in hoc disponat, sive non disponat, n. 5 supradict. — si lucretur dotem uxoris propter injuriam violati thori, an ususfructus illius dotis ad patrem pertineat, ibidem. — si impediatur, ne ususfructus ad patrem pertineat, an et tunc commoditas illius juris ad patrem pertinere debeat, ibi. — si aliquid propria persona lucratur, sive in mari, sive in terra, illud peculium castrense dicitur, n. 4 l. 6 t. 17 p. 4. — in bonis castrensibus habetur pro patrefamilias, et quare, num. 7 l. 6 t. 17 p. 4. — Et an propter hoc ejus testamentum querelari possit, et quid hodie stante L. 6 Tauri, n. 8 dict. l. 6. — Et quid in patre testante in castrensibus, ibi. in fin. — Filius in bonis castrensibus ab eo possessis an possit patrem suum præterire, vel exhæredare, dict. n. 8. — et an et quando illud quod possidet dicatur castrense, vel quasi, n. 7 l. 7 t. 17 p. 4. — à patris potestate liberatur propter dignitatem habitam, et qualis illa dignitas esse debeat; et an in odiosis et incommodosis istud procedat, num. 1 cum sequent. l. 7 tit. 19 part. 4. — si à patris potestate liberatur per contractum matrimonium, vel per emancipationem, an tunc pater possit sibi retinere medietatem ususfructus in bonis adventitiis, n. 6 l. 15 tit. 18 part. 4. — à patre ali debet de jure naturali, quod jus ita non est à contrario, licet naturali ratione ita sit introductum, n. 5 in proëm. tit. 10 part. 4. — si propter suum delictum fuerit in pœnam pecuniariam condemnatus, an pater illam pœnam solvere, teneatur, saltim respectu legitime, et alimentorum, quæ filio debentur, num. 11 l. 2 tit. 19 part. 4. — dicitur quis per solum nutrimentum, sed isti tales non veniunt filiorum appellatione, n. 4 in fin. in proëm. tit. 20 part. 4. — natus ex serva et patre libero servus est, falli tamen aliquando, n. 4 l. 2 per text. ibi, tit. 21 part. 4. — Filii nati ex ministris ecclesiarum quamvis ex matre libera, patrem sequuntur, et servi vocantur, ibidem. — qui erant in utero matris suæ, tempore quo sententia contra matrem pro servitute lata fuit, an eis talis sententia præjudicet, ibidem. — nati ex legitimo matrimonio cujus conditionem sequantur, an patris, vel matris, et quid de illegitimis, ibi n. 4 per text. ibi. — Filius amittit jus patronatus in servo vendicante necem defuncti, et quando, n. 4 l. 11 tit. 22 part. 4. — qui adhuc est in ventre uxoris, an in possessionem majoriæ vel aliorum bonorum mitti debeat, n. 4 l. 3 tit. 25 part. 4. — Et habetur pro jam nato, ibidem. — Filius si nascatur in octavo mense legitimus est, et an vivere possit, num. 2 l. 5 tit. 25 p. 4. — potius præsumitur natus in nono mense, quam in septimo, vel alio, n. 3. ibi. — natus in undecimo mense, an legitimus esse credatur, n. 4 l. 4 per text. ibi, tit. 25 part. 4. — cujuscumque baptizari non debet, si habeat formam homini contrariam, n. 1 l. 5 tit. 25 part. 4. — an dicatur naturalis illius loci ubi natus fuit, si parentes ibidem essent per transitum, licet ibidem per decennium commorassent, si de animo redeundi ad propriam patriam consiterit verè vel præsumptivè, n. 14 l. 2 tit. 24 part. 4. — Et an nepotes ex filio præmortuo succedant simul cum aliis filiis in